

Čija je priroda?

Jesen je. Ustala sam u pola sedam, išla u školu, u školi sam bila do pola četiri, došla sam kući. Čekaju me testovi, učenje, zbrka i strka okolo i naokolo. Nemam vremena ni okrenuti se oko sebe od sve te nervoze i stresa. Ali ipak želim ići van, treba mi malo zraka da ne zaspim prilikom učenja. Lijepo je vrijeme, nema magle, nema kiše, pravi sunčani jesenji dan. Lišće pada, svijet poprima pastelne boje. Izlazim u prirodu. Postavljam si pitanje: «Priroda? Što je to zapravo?» Sigurno ste se mnogo puta pitali kako je stvoreno sve oko nas, kako je moguće da sve izgleda baš tako kako izgleda? «Kome pripada priroda?»

Živim na selu, oko mene ima mnogo drveća. Promatrala sam jedno drvo. Ima puno mrava koji žive na njemu. Zamislila sam se malo. Koliko je drveće zapravo divno. Daje svima sve što nam treba, a zauzvrat traži samo malo. Ne smeta mu ni kiša ni sunce, ljudi koji ga dodiruju, životinje koje ga oblijeću. Dok je u zemlji od njega imamo kisik, čist zrak, nakon što ga srušimo opet nam služi kao izvor grijanja. Koliko nam samo mnogo znači. Krenula sam dalje. Oko mene nije bilo ljudi. Svi su se zatvorili u kuću. Bilo je životinja. Zatvorila sam oči i čula cvrkut ptica. Osjetila sam da nisam sama, da mi priroda puno daje i priča sa mnom. Počela sam primjećivati stvari. Primijetim jedno i uvijek je u blizini i nešto drugo. Potrebno je primjećivati stvari, obraćati pažnju na svijet koji nas okružuje, prirodu i sva njezina čuda. Sunce, zrak, more, planine, rijeke, jezera, sve je to stvoreno da bismo mi mogli lijepo živjeti i uživati u tome.

Otvorite oči! Pogledajte oko sebe! Prestanite uništavati prirodu! Priroda nas uči, svi njezini elementi nas vode kroz život, pomažu nam, uče nas, opuštaju. Priroda od nas ne traži ništa, a sve nam daje. Na nama je samo da je sačuvamo. Ne smijemo se ponašati kao da je sve vječno i da će sve ostati takvo kakvo je sada. Priroda gubi svoju snagu i ne može više. Bori se protiv nas. Želi opstati. A što mi radimo? Zagađujemo tla od kojih profitiramo. Zemlja, polja, oranice – od toga svega mi imamo koristi. Postavila sam si nekoliko pitanja: «Odakle je sve to što nam daje priroda postalo? Zašto je trava zelena, a nebo plavo? Čije je to sve? Čija je priroda? Tko je sve to stvorio?» Razmišljala sam dugo hodajući ulicom i nakon što sam vidjela sve oko sebe zaključila sam da sve što priroda ima i što nam daje, sve je to naše. Priroda je naša. Prirodu moramo znati čuvati i ona pripada svima nama. Ne smijemo je zagađivati i pustiti da propadne. Priroda je velika, a čovjek je malen. Tko je čovjek da ide protiv nje?

(469 riječi)

Čija je priroda?

Ivana Vilus

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: sastavak

Broj stranic: 2

Ljeto: 2015.

Škola: Trgovačka akademija/HAK Željezno

Učiteljica: mag. Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: mag. Angelika Kornfeind